

Progresssion. Overfor dette, som jeg syntes ikke var mig klart, var det, jeg sagde, at hvis det virkelig er Meningen, at alt dette skal kunne gøres, er vi dog maaske kommet noget længere ud end forsvarligt. Men vi fik ikke at vide, hvad Meningen var, og det er det, som har Interesse. Jeg erkendte selv, at det var ønskeligt at gaa til Ændringer i de nu-gældende Regler for Paaligning af Til-lægsskatten. Men inden jeg kan udtale mig, om det skal være dem, der staar i Loven, maa jeg have nogen Klarhed over, hvad Lovforslagets Bestemmelser gaar ud paa.

Den højtærede Minister mente — det kom for Resten frem ikke i en Udtalelse til mig, men til det ærede Medlem fra Assens —, at der i mine Udtalelser var et maaske noget tilsløret Angreb paa Købstæderne, det ærede Medlem fra Assens skulde have udtalt sig mere aabenhjertigt i saa Henseende. Ja, det er beklageligt, om jeg ikke var været tilstrækkelig aabenhjertig i mine Udtalelser, jeg har ikke tænkt mig, at der i mine Udtalelser skulde være et hverken aabenhjertigt eller aabenlyst og heller ikke tilsløret Angreb paa Købstæderne. Jeg har ønsket, at man i Kommunerne skulde være stillet saa frit som muligt med Hensyn til de Foranstaltninger, man mener, det er nødvendigt eller ønskeligt at foretage, og jeg har ønsket, at det ikke skulde kunne siges, at vi anvendte Statens Midler til Fordel for de mere velstillede i Kommunerne i større Udstrækning, end det efter den gældende Dyrtidslov er fastslaaet. Den højtærede Indenrigsminister henstillede til mig, at jeg skulde gaa rundt i Kommunerne og spørge de mindre velstillede, om de fandt, at Kommunalbestyrelserne havde truffet for mange og for vidt-gaaende Dyrtidsforanstaltninger. Jeg skal gerne efterkomme den højtærede Ministers Anmodning, saa snart jeg faar Lejlighed til at stille Spørgsmaalet, men jeg har haft Lejlighed til baade at stille Spørgsmaal og til navnlig at høre Udtalelser fra mindre velstillede i Kommunerne, og min Erfaring gaar i Retning af, at man er tilbøjelig til at sige, at hvis de Penge, som nu anvendes til Nedsættelse af Pris-erne paa Varer, der kommer alle i Kom-munen til gode, blev anvendt saaledes, at de kom de ved Dyrtiden vanskeligt stillede til gode, vilde de betyde noget mere. De faa Øre om Maaneden, det kan blive til Nedsættelse paa Brød og Fedt, saa

længe der var noget, og enkelte andre Ting, og de faa Kroner, det bliver, hvis vi lægger alt dette sammen, er naturligvis ogsaa værd at tage med, men det betyder ingenting for de velstillede, og det vilde være langt at foretrække, om man i Stedet for anvendte de Tusinder, som Kommunerne har anset det for ønskeligt eller nødvendigt at anvende, alene til Fordel for de ved Dyrtiden vanskeligt stillede, saa vilde der være mange, som kunde faa noget mere, end de kan faa ved den her foreslaede Ordning. Det er min Erfaring, men det kan jo være, at den højtærede Minister har gjort andre Erfaringer, saa sætter vi dem op imod hinanden, og jeg overlader da til dette Ting og til Kommunernes Beboere at dømme os imellem og at vælge imellem, om Pengene skal anvendes saaledes, at de kommer alle til gode, eller saaledes, at de fortrinsvis kommer de ved Dyrtiden vanskeligt stillede til gode. At dette i saa høj Grad som muligt skulde være Tilfældet, har vi fra vor Side ønsket, og derfor har vi været med til at sætte $\frac{2}{3}$ som Tilskuddet til den Slags Foranstaltninger, medens vi kun med Betænkkelighed er gaaet med til de Foranstaltninger, som kommer de velstillede til gode. Vi ønsker ikke at gaa videre i saa Henseende end absolut paakrævet, det mener vi, at de finansielle Forhold i Almindelighed — og det gælder baade Stat og Kommune — ikke opfordrer til.

Martin Hansen: Jeg skal efter den Tale, som mit Partis Ordfører (Jensen-Sønderup) holdt, indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger, idet han i mangt og meget har gjort Rede for det, jeg havde tænkt at udtale mig om. Naar jeg i Gaar bad om Ordet, var det i Anledning af den Udtalelse, som den højtærede Indenrigsminister fremkom med, at Venstre havde forskellige Veksler at skulle have indfriet, og dernæst i Anledning af Udtalelserne fra det ærede Medlem fra Slagelse (H. P. Hansen) om, at Venstre — og her sigtede han til mig — skulde have sagt under Finanslovens første Behandling, at naar vi kom til at forhandle Dyrtidsloven, skulde Venstre nok vise sin Samfundsfølelse. Saaledes sagde jeg nu ikke, mine Ord gjaldt ikke alene Dyrtidsloven, men alle de økonomiske Foranstaltninger og Udskrivninger af Skatter, som er foretagne i de Aar, der er forløbet siden Valget i 1913. Jeg mener, at jeg